Petak, 29.03.2013.g.

U zadnjih nekoliko tjedana često sam nailazio na razne znakove, riječi,

rečenice, misli O GOSPODINU ISUSU. Iz Biblije, Katekizma i druge

duhovne literature. Koje su u meni iznova i iznova poticale razmišljanje

gdje je bila granica između GOSPODINA ISUSA KAO BOGA I

GOSPODINA ISUSA KAO ČOVJEKA.

JER, ON JE BIO PRAVI BOG I PRAVI ČOVJEK.

I to me uvijek intrigiralo. Što to znači? Kako da to gledam kroz one

mnoge situacije gdje su se Njemu događale razne stvari u životu.

Npr. PATNJA. KOLIKO MOŽE PATITI JEDAN BOG? KOLIKO MOŽE

PATITI JEDAN ČOVJEK?

KAKO NAJVIŠE PATI ČOVJEK A KAKO NAJVIŠE PATI BOG?

Ona patnja u Getsemanskom vrtu, ona molitva Bogu ocu; DA LI JE

TO MOLIO GOSPODIN ISUS KAO BOG ILI KAO ČOVJEK?

AKO JE SVE ZNAO, KAO BOG, ŠTO ĆE SE DOGODITI, DA ĆE

SVE BITI DOBRO, ONDA I NIJE TREBAO TOLIKO PATITI NEGO

JE SAMO TO SVE TREBAO IZDRŽATI.

NO, AKO JE PATIO, I CIJELI TAJ PUT PROŠAO KAO ČOVJEK,

ONDA JE JASNA VELIČINA MUKE NEKOGA KOJI NEVIN PATI I

STRADA.

A OPET, NIKAKO NE MOGU U SEBI PRELOMITI KAKO JE

GOSPODIN ISUS PATIO TE ZADNJE DANE SVOJEG ŽIVOTA, KAO

BOG ILI KAO ČOVJEK.

ILI, JEDNOSTAVNO, KAO JEDAN I DRUGI.

DA JE PATIO KAO PRAVI BOG I PRAVI ČOVJEK.

U tom mojem razmišljanju nakupilo mi se puno znakova.

Npr. iz Evanđelja, kada je imao dvanaest godina i kada su ga Josip i

Marija tražili po Jeruzalemu, i pronašli u hramu kako raspravlja s

židovskim učiteljima, Marija ga je upitala: "Sinko, zašto si nam to učinio?

Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili." A On im je odgovorio: "Zašto

ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?" I

PIŠE DA ONI NE RAZUMJEŠE RIJEČI KOJE IM REČE.

Ili, svadba u Kani. Bila je svadba, bili pozvani i Isus i Marija i njegovi

učenici. Ponestalo je vina i Marija kaže Isusu da nemaju vina.

MARIJA JE TU MORALA ZNATI, ILI BAREM OSJEĆATI, DA JE

NJEZIN STVARNO PRAVI BOG. JER SAMO BOG MOŽE UČINITI

ČUDO DA STVORI VINO KOJEG JE NESTALO.

A Isus joj reče: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!"

TE RIJEČI SU BILE OD PRAVOGA BOGA.

KOJE LI SU SE PREKRASNE STVARI I SITUACIJE DOGAĐALE

ISUSU, MARIJI I JOSIPU U NJIHOVOM ZAJEDNIČKOM ŽIVOTU!

I VJERUJEM DA JE TAJ NJIHOV ŽIVOT BIO BAŠ PO LJUDSKOJ

MJERI, DA GA JE S NJIMA ŽIVIO ISUS KAO PRAVI ČOVJEK.

KOLIKO JE BILO RADOSTI U SRCU MARIJINOM I U SRCU

JOSIPOVOM KADA SU U SEBI PREBIRALI RAZNE SITUACIJE IZ

NJIHOVOG ZAJEDNIČKOG ŽIVOTA GDJE SU NEKAKO OSJETILI

DA JE NJIHOVO LJUBLJENO DIJETE I PRAVI BOG I PRAVI

ČOVJEK!

Puno je tih situacija u Evanđeljima gdje se miješa ONO BOŽANSKO I

ONO LJUDSKO NAŠEGA SPASITELJA ISUSA.

Ono što je Crkva spoznala do sada o tome napisano je u KATEKIZMU

KATOLIČKE CRKVE u dijelu "SIN BOŽJI JE POSTAO ČOVJEKOM"

od 456. do 478. članka.

Vrijedi ih pročitati kako bi nam se posvijestilo u našim srcima DA JE

ZEMLJOM PRIJE 2000 GODINA HODAO ČOVJEK, NAMA POSVE

SLIČAN OSIM U GRIJEHU, KOJI JE UJEDNO BIO I PRAVI BOG,

RIJEČ, KOJA JE DOŠLA DA NAS OTKUPI OD VJEČNE PROPASTI.

Posebno me dojmilo iz Katekizma nekoliko određenja:

"KRISTOVA LJUDSKA VOLJA

475 Usporedo, Crkva je na šestom

ekumenskom saboru (III Carigradski

sabor) izjavila da Krist ima dvije volje i dva

naravna djelovanja, božansko i ljudsko, ne

suprotstavljena, nego surađujuća, tako da

je utjelovljena Riječ, u poslušnosti Ocu,

ljudski htjela sve ono što je božanski

odlučila s Ocem i Duhom Svetim za naše

spasenje. Kristova ljudska volja "bez

protivljenja i opiranja slijedi, ili bolje,

podređena je njegovoj božanskoj i

svemogućoj volji."

I još jedan:

"466 … Zato je Efeški sabor 431. godine

izjavio da je Marija ljudskim začećem Sina

Božjega u svom krilu uistinu postala

"Bogorodicom, ne zato što bi narav Riječi

ili njezino božanstvo imalo početak svoga

bitka iz svete Djevice, nego jer je od nje

rođeno sveto tijelo, obdareno razumskom

dušom, s koji se osobno sjedinila Riječ, te

se kaže da je i rođena po tijelu."

Eto, te i još neke druge misli i zaključci su mi razjasnile ono što me

nekako malo mučilo.

Nije bilo nekakvog izmiješanog djelovanja,

ljudskog i božanskog, u Gospodinu Isusu

Kristu.

Njegovo tijelo i duša bili su kao i od svakog

drugog čovjeka, osim u grijehu, ali je tome

ljudskom tijelu bila pridružena RIJEČ,

BOG, i radi toga je Kristova ljudska volja

bila podređena NJEGOVOJ BOŽANSKOJ I

SVEMOGUĆOJ VOLJI.

SLAVA TEBI GOSPODINE ISUSE KRISTE,

PRAVI BOŽE I PRAVI ČOVJEČE, U VIJEKE

VJEKOVA.

I TEBI BOŽE OČE, STVORITELJU SVEGA.

I TEBI BOŽE DUŠE SVETI, BRANITELJU I

TJEŠITELJU LJUDSKI.

I ČAST I SLAVA TEBI PREDRAGA DJEVICE

MARIJO, I TEBI CIJELI DUHOVNI SVIJETE

KOJI VRŠIŠ I POŠTUJEŠ BOŽJU VOLJU.